

συνέδραμον τῶν πολλάκις αὐτὸν εἰωθότων θεὸν προσ-
αγορεύειν, διαχυθεὶς τῷ προσώπῳ ‘τοντὶ μὲν αἷμα’ εἶπεν
‘ώς δρᾶτε καὶ οὐκ (E 340)

ἰχώρ, οἴόσπέρ τε ὁέει μακάρεσσι θεοῖσιν.’

5. 17. Ἐπαινούντων δ’ ἐνίων τοῦ Ἀντιπάτρου τὴν εὐτέ-
λειαν ως ἀθρόπτως διαιτωμένου καὶ αὐστηρῶς ‘ἔξωθεν’
εἶπεν ‘Ἀντίπατρος λευκοπάρυφός ἐστι, τὰ δ’ ἐνδον δλο-
πόροφυρος.’

18. Ἐν δὲ χειμῶνι καὶ ψύχει τῶν φίλων τινὸς ἐστι-
10 ωντος αὐτὸν ἐσχάραν δὲ μικρὰν καὶ πῦρ δλίγον εἰσ-
ενέγκαντος, ἢ ξύλα ἢ λιβανωτὸν εἰσενεγκεῖν ἐκέλευσεν.

19. Ἀντιπατρίδον δὲ καλὴν ψάλτριαν ἐπὶ τὸ δεῖπνον
F ἀγαγόντος, κινηθεὶς τῇ ὅψει πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀλέξανδρος
ἡρώτησε τὸν Ἀντιπατρίδην, μή τι τυγχάνει τῆς γυναικὸς
15 ἐρῶν· ἐκείνου δὲ ὅμολογήσαντος, ‘ὦ μιαρέ’ εἶπεν ‘οὐκ
ἀπάξεις εὐθὺς ἐκ τοῦ συμποσίου τὴν γυναικα;’

20. Πάλιν δὲ Πύθωνα τὸν Εὔιον τοῦ αὐλητοῦ ἐρώ-
μενον Κάσανδρος ἐβιάζετο φιλῆσαι· τὸν οὖν Εὔιον δρῶν
ἀχθόμενον ἀνεπήδησε μετ’ ὀργῆς ἐπὶ τὸν Κάσανδρον,
20 κεκραγώς ‘ἄλλ’ οὐδ’ ἐρασθῆναι τινος ἔξεστι δι’ ὑμᾶς;’

21. Ἀποστέλλοντος δ’ αὐτοῦ τῶν Μακεδόνων τοὺς
181 νοσώδεις καὶ ἀναπήρους ἐπὶ θάλασσαν | ἐνεδείχθη τις εἰς
τοὺς νοσοῦντας ἀπογεγραμμένος ἐαντὸν οὐ νοσῶν. ἐπεὶ
οὖν εἰς ὅψιν ἀχθεὶς καὶ ἀνακρινόμενος ὅμολόγησε προ-
25 φασίζεσθαι δι’ ἐρωτα Τελεσίππας ἀπιούσης ἐπὶ θάλασ-
σαν, ἡρώτησεν ὁ Ἀλέξανδρος ‘πρὸς τίνα δεῖ περὶ τῆς